

Zpráva o šetření

ve věci podnětu paní V. CH.

A. Obsah podnětu

S podnětem proti postupu Obecního úřadu Čestín a Krajského úřadu Středočeského kraje (dále také „krajský úřad“) v **záležitosti místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů** (dále také „poplatek“) se na mě obrátila paní V. Ch. (dále také „stěžovatelka“).

Stěžovatelka je spoluvlastnicí objektu (stavby) na adrese Čenovice č.p. X, který je podle údajů zanesených v katastru nemovitostí určen k bydlení.

Stěžovatelka podnětem napadá v první řadě postup Obecního úřadu Čestín, který jí vyměřil poplatek za roky 2009 a 2010 z důvodu rekreačního užívání objektu, ačkoliv stěžovatelka trvá na tom, že není poplatníkem, neboť stavba k rekreaci neslouží. Napadá rovněž postup Krajského úřadu Středočeského kraje, který zamítl její odvolání. Oběma úřadům především vytýká, že neprovedly dokazování ke zjištění skutkového stavu.

B. Vyjádření úřadu, skutková zjištění

Z dokladů, které jsem měl k dispozici, nebylo zřejmé, zda úřady provedly dokazování a jak důkazy vyhodnotily. Požádal jsem proto Obecní úřad Čestín a Krajský úřad Středočeského kraje o vyjádření, zejména pak o vysvětlení, na čem zakládají závěr o tom, že je stěžovatelka poplatníkem, tj. že dotčená stavba slouží k individuální rekreaci. Současně jsem požádal o poskytnutí spisové dokumentace dokládající průběh řízení jak se stěžovatelkou, tak s paní H. K., spoluvlastnicí domu.

Vyjádření obecního úřadu

Starostka obce Čestín v první řadě odkázala na vyjádření, které dne 2. dubna 2010 poskytla mému předchůdci JUDr. Otakaru Motejlovi (viz níže). K tomu dodávám, že stěžovatelka se tehdy na ochránce obrátila v době před vyměřením poplatku a ten pak obecní úřad upozornil na některá problematická sdělení (např. „Obec Čestín zaplatí za Vaši nemovitost 576,- Kč svozové firmě, proto není možné,

abychom poplatek nevymáhali.“). Poukázal především na povinnost vést dokazování k vyjasnění sporu stran způsobu užívání nemovitosti¹.

Vyjádření Obecního úřadu Čestín ze dne 2. dubna 2010:

„Vážený veřejný ochránce práv, na Váš dopis ze dne 29. 3. 2010 Vám sděluji:

Obec Čestín stanovila místní poplatek za provoz systému nakládání s komunálním odpadem podle § 10b zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a stanovila obecně závaznou vyhlášku č. 1/2009, která byla konzultována s pracovníci krajského úřadu.

Ustanovení § 10 zákona o místních poplatcích stanoví, že poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů platí fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt, a fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci, ve které není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba; má-li k této stavbě vlastnické právo více osob, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu.

V případě paní V. Ch. platí, že nemovitost Čenovice čp. X je na KN vedena jako budova určená k trvalému bydlení, ale v nynější době je užívána k rekreačním účelům. Dle svědectví sousedů jde jednoznačně doložit, že každý týden rodina Ch. nemovitost využívá, a tudíž vyprodukuje i odpad, který naše obec dle zákona je povinna likvidovat.

Je zřejmé, že paní Ch. pod pojmem rekreace si představuje odpočinek a ne práci kolem nemovitosti a okolních pozemků. V tomto případě je zcela jasné, že nemovitost slouží k individuální rekreaci, a Vaše věta, že tato skutečnost je sporná, je zcela mylná a nerevalentní.

Paní Ch. tedy je poplatníkem místního poplatku za komunální odpad a z tohoto důvodu je povinna poplatek uhradit. Poplatek za odpad bude obec od paní Ch. a její sestry vymáhat.

Obec Čestín spravuje devět obcí s 443 obyvateli, například obec Polipsy je z 90 % rekreační vesnicí a téměř všechny tyto budovy s čísly popisnými jsou vedeny na KN k trvalému bydlení, a přesto jsou využívány k rekreaci. Dle Vašeho názoru by tedy nikdo neměl platit žádný poplatek, což je nereálné. Váš dopis vůči obci je nekorektní. Vaše neznalost místní situace může velice ublížit obci, která vynakládá nemalé finanční prostředky na likvidaci odpadů. Právě z těchto nemovitostí je vyprodukováno nejvíce odpadu a 500,- Kč na rok je opravu zanedbatelná částka oproti skutečným nákladům obce.

Upozornění na nesprávný postup Obecního úřadu Čestín odmítám z výše uvedených důvodů. Doufám, že přehodnotíte své stanovisko a obě strany budou mít shodný názor.“

¹ spis evidují pod sp. zn. 525/2010

Starostka obce Čestín nyní uvedla, že tvrzení stěžovatelky, že se v č.p. X nerekreuje, ale tvrdě pracuje na zahradě, na opravě plotu, objektu apod., tudíž nemovitost nevyužívá k rekreaci ani trvalému pobytu, ji už unavuje. Poplatek by nejraději nevymáhala, ale bohužel je její povinností na základě zákona č. 174/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., tento poplatek vymáhat i na rok 2012.

Dále uvedla, že jediná její chyba je, že zaslala jeden platební výměr na částku 500,- Kč na rok 2009 (250 Kč) a rok 2010 (250 Kč), tedy polovinu poplatku, a další platební výměr její sestře, tedy aby zaplatily poplatek společně a nerozdílně. Každé spoluvlastnici objektu měly být doručeny dva platební výměry, na každý rok zvlášť.

Doplnila, že nemovitost je využívána pouze paní Ch., jak sama paní Ch. uvedla krajskému úřadu, když popsala, jaké práce provádí. Už z toho je zřejmé, že nemovitost je využívána. Starostka rovněž vyjádřila, že není její povinností dokazovat, zda stěžovatelka odkládá odpadky na určené místo, nebo je odváží do svého bydliště. Uzavřela, že stěžovatelka objekt využívá, a proto je povinna poplatek zaplatit. Odkázala na stanovisko krajského úřadu.

Spisový materiál mi obecní úřad nezaslal.

Vyjádření krajského úřadu

Krajský úřad Středočeského kraje mi prostřednictvím ředitele Ing. Zdeňka Štětiny sdělil, že správce daně vyměřil poplatnici V. Ch. neuhrazený poplatek za roky 2009 a 2010 v celkové výši 500,- Kč (za jeden rok vyměřil poplatek ve výši ½ z částky 500,- Kč, uvedené v obecně závazné vyhlášce č. 1/2007 a č. 1/2009) na základě informace z katastru nemovitostí. V této informaci je uvedeno, že poplatnice je majitelkou nemovitosti v podílu ½ z celku, kterou je objekt k bydlení s číslem popisným. Druhou majitelkou nemovitosti je ve stejném podílu paní H. K., bytem Podveky X.

I když měl správce daně vzhledem k výše uvedeným údajům ve shodě s ustanovením § 10 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, vyměřit celý neuhrazený poplatek za roky 2009 a 2010 v celkové výši 1.000,- Kč společnému zástupci a platební výměr obsahoval nesprávné (či nepřesné) údaje a neúplné odůvodnění, je zřejmé, že bylo záměrem správce daně především získat finanční prostředky na zajištění celého provozu shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů bez ohledu na množství vyprodukovaného odpadu fyzickou osobou ve prospěch všech svých obyvatel.

Na podporu výše uvedeného Ing. Štětina uvedl skutečnosti zjištěné z doručeného odvolání stěžovatelky a z dokazování v odvolacím řízení provedeného pověřenou úřední osobou. Za poplatnici místního poplatku byla paní Ch. určena vzhledem ke skutečnosti, že (jak sama uvádí v odvolání): „Na objektu jsou prováděny jen drobné udržovací práce, jako je výměna tašek, oprava a nátěry oplechování, sečení trávy, oprava oplocení.“ Správce daně potvrdil elektronickou cestou (formou e-mailu), že objekt je pravidelně využíván (dle zaparkovaného osobního auta). I když

poplatnice ve svém odvolání uvádí, že nevzniká při udržovacích pracích žádný komunální odpad, je to nepravděpodobné vzhledem k výše uvedenému.

Paní H. K., která je spoluvlastnicí nemovitosti, byl dne 7. 9. 2010 řádně doručen platební výměr č. 2 ve výši 500,- Kč za neuhrazený komunální odpad za roky 2009 a 2010. Rozhodnutí nebylo odvoláním napadeno, proto nemá krajský úřad jako odvolací orgán spisovou dokumentaci k předložení. Nedoplatek byl uhrazen paní Ch. v náhradní lhůtě dne 16. 9. 2010 v celkové výši 1.000,- Kč. Uzavřel, že nedostatky, které obsahovaly platební výměr a rozhodnutí o odvolání, budou řešeny s odpovědnými úředními osobami poučením.

Skutková zjištění (souhrn včetně rekapitulace výhrad stěžovatelky)

Z písemností, které mi poskytla stěžovatelka, vyplynulo, že ji obecní úřad vyměřil poplatek za roky 2009 a 2010 v celkové výši 500,- Kč. Platební výměr č. 1 ze dne 2. 9. 2010 odůvodnil následovně: *„Místní poplatek neplacen za rok 2009, 2010. Nebude-li poplatek zaplacen, bude vymáhání postoupeno právníkovi.“*

Proti vyměření poplatku se stěžovatelka odvolala. Uvedla, že v Čestíně nemá trvalý pobyt a že za svoz a likvidaci komunálního odpadu platí ve svém bydlišti. Dále uvedla, že nemovitost zdělila společně se svou sestrou po svém otci v roce 2008 a že nemovitost není určena a neslouží k individuální rekreaci. Nikdo zde nemá hlášen trvalý pobyt. Uvedla, že platební výměr považuje za nesprávný, protože samotné vlastnictví nemovitosti není samo o sobě důvodem povinnosti placení poplatku. Dále uvedla, že poplatek byl zřejmě mylně vyměřen z důvodu užívání této nemovitosti k rekreačním účelům, což vyplývá z jeho výše, a že ji obecní úřad dosud nesdělil, proč ji považuje za poplatníka. Také namítla, že nevzniká komunální odpad a u objektu není sběrná nádoba, která by byla pravidelně vyprazdňována svozovou firmou.

Na objektu jsou prováděny jen drobné udržovací práce, jako je výměna tašek, oprava a nátěry oplechování, sečení trávy, oprava oplocení, které budou prováděny do doby, než bude nemovitost prodána novému majiteli. Uvedla, že tyto činnosti nelze považovat za rekreační a nevzniká při nich žádný komunální odpad. V objektu je skladováno palivové dřevo a skladování rovněž nepovažuje za rekreační využití objektu.

Dále namítla, že příjemcem rozhodnutí by měli být oba majitelé a že poplatek by měl být vyměřen na každý rok zvlášť.

Dále odkázala na vyjádření veřejného ochránce práv ze dne 29. 3. 2010 a vyzvala obecní úřad, ať prokazatelně doloží, že objekt je využíván k rekreačnímu účelu, čímž myslí nejen to, že se v objektu zdržuje, ale že jej k rekreačním účelům využívá, a že mu vznikají náklady na odstranění komunálního odpadu, který by byl vyprodukován v této nemovitosti.

C. Hodnocení věci veřejným ochráncem práv

Mezi obecním úřadem a stěžovatelkou panuje spor o to, zda je stěžovatelka (společně s druhou spoluvlastnicí) poplatníkem poplatku, či nikoliv. Stěžovatelka tvrdí, že není poplatníkem poplatku, zatímco obecní úřad trvá na opaku.

Předesílám, že bez ohledu na to, kolik již oba úřady k případu podaly vysvětlení (stěžovatelce nebo mému předchůdci), mým úkolem je posoudit zejména to, zda úřady provedly potřebné dokazování a provedené hodnocení důkazů promítly do svých rozhodnutí a zda se (v případě krajského úřadu) řádně vypořádaly s výhradami stěžovatelky obsaženými v odvolání.

Poplatníkem poplatku je dle článku 2 obecně závazné vyhlášky obce Čestín č. 1/2007, resp. 1/2009 (a v souladu s ustanovením § 10b zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích), také fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci, ve které není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba; má-li k této stavbě vlastnické právo více osob, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu.

Stěžovatelka je dle údajů katastru nemovitostí spoluvlastnicí stavby č.p. X v katastrálním území Čenovice. Jde o „objekt k bydlení“. Jelikož nevlastní stavbu určenou k individuální rekreaci, je poplatníkem, pokud tato stavba v příslušném období fakticky sloužila k individuální rekreaci.

Platební výměr v tomto případě musel obsahovat odůvodnění² ve smyslu stručného a jasného uvedení důvodů pro vydání rozhodnutí (nebo alespoň odkaz na jiný dokument obsahující odůvodnění). Odůvodnění rozhodnutí vydaného na základě dokazování (které bylo v tomto případě nezbytné) mělo obsahovat také informaci o tom, které skutečnosti má správce poplatku za prokázané a o které důkazy opřel svá skutková zjištění, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil a jak věc posoudil po právní stránce.

Platební výměr čj. 101/2010, ze dne 2. září 2010, ve výroku obsahuje odkaz na ustanovení § 15 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ustanovení § 10 a § 84 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, vyhlášku obce č. 1/2009, o místních poplatcích, a zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. V odůvodnění pak stojí pouze toto: „*Místní poplatek neplacen za rok 2009 a 2010. Nebude-li poplatek zaplacen, bude vymáhání postoupeno právníkovi.*“

² Ustanovení § 32 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů účinném do 31. prosince 2010 (platební výměr obecní úřad vydal dne 2. září 2010):

„Rozhodnutí obsahuje odůvodnění, nestanoví-li tento nebo zvláštní daňový zákon jinak, pokud nejde o případ, kdy správce daně reaguje na tvrzení daňového subjektu beze změny nebo je odůvodnění tomuto daňovému subjektu známé z jiného dokumentu. V takovém případě správce daně na tento dokument ve svém rozhodnutí odkáže. V odůvodnění správce daně stručně a jasně uvede důvody pro vydání rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí, které bylo vydáno na základě dokazování, správce daně dále uvede, které skutečnosti má za prokázané a o které důkazy opřel svá skutková zjištění, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil a jak věc posoudil po právní stránce.“

Platební výměr tedy postrádá základní náležitost v podobě odůvodnění, které v tomto případě měl obsahovat, a to včetně hodnocení provedených důkazů. Platební výměr je proto prakticky nepřezkoumatelný a současně neplatný ve smyslu tehdejšího ustanovení § 32 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků³.

Postup odvolacího orgánu pak předjímá ustanovení § 114 a násl. daňového řádu. Odvolací orgán přezkoumá odvoláním napadené rozhodnutí vždy v rozsahu požadovaném v odvolání. Odvolací orgán není návrhy odvolatele vázán, a to ani v případě, že v odvolání neuplatněné skutečnosti ovlivní rozhodnutí v neprospěch odvolatele⁴. V odůvodnění rozhodnutí o odvolání musí být vypořádány všechny důvody, v nichž odvolatel spatřuje nesprávnost nebo nezákonnost napadeného rozhodnutí.⁵ Odvolací orgán může provádět dokazování i v rámci odvolacího řízení⁶. V takovém případě postupuje dle ustanovení § 115 odst. 2 daňového řádu⁷.

Krajský úřad se nevypořádal se zásadní výhradou stěžovatelky, že objekt „neslouží k rekreačním účelům“, a své rozhodnutí založil na tvrzeních irelevantních pro posouzení existence poplatkové povinnosti: *„Zákonná povinnost úhrady místního poplatku není přímo ovlivněna množstvím skutečně vytvořeného odpadu ani tím, zda se taková osoba vůbec v místě zdržuje.“* a *„Účelem poplatku je získání finančních prostředků na zajištění všech postupů při odstraňování komunálních odpadů z území obce vzhledem k tomu, že obec zajišťuje souhrn činností ve prospěch svých obyvatel.“*

Rozhodnutí o odvolání tedy rovněž hodnotím jako nepřezkoumatelné.

Uvedené lze shrnout také tak, že z žádného rozhodnutí není zřejmé, co je důvodem pro vyměření místního poplatku. Z povahy věci lze dovodit, že by vlastníci stavby určené k bydlení, v níž není nikdo hlášen k trvalému pobytu, mohli být poplatníky místního poplatku, pokud stavba slouží k individuální rekreaci. Z žádného z vydaných rozhodnutí však není zřejmé, jak případně úřady dospěly k závěru, že předmětná stavba slouží k individuální rekreaci. Jejich rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná (krajský úřad se také nijak nevypořádal s argumentací stěžovatelky).

V případě spoluvlastnictví stavby jsou poplatníci povinni platit poplatek společně a nerozdílně, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou

³ Ustanovení § 32 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů účinném do 31. prosince 2010:

„Chybí-li v rozhodnutí některá z ostatních základních náležitostí, která dle povahy rozhodnutí musí být jejím obsahem, nebo odůvodnění v případech, kdy je zákon předepisuje, a nejde-li jen o zřejmou chybu v psaní či počítání, má to za následek neplatnost rozhodnutí. Splnění podmínek neplatnosti ověří správce daně, který rozhodnutí vydal.“

⁴ ustanovení § 114 odst. 2 daňového řádu

⁵ ustanovení § 116 odst. 2 daňového řádu

⁶ ustanovení § 115 odst. 1 daňového řádu

⁷ „Provádí-li odvolací orgán v rámci odvolacího řízení dokazování, seznámí před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a umožní mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popřípadě navrhl provedení dalších důkazních prostředků. Obdobně postupuje odvolací orgán i v případě, kdy dospěje k odlišnému právnímu názoru než správce daně prvního stupně, a tato změna by ovlivnila rozhodnutí v neprospěch odvolatele.“

osobu.⁸ Procesní postup pro případ spoluvlastníků („spolupoplatníků“) zakotvovalo ustanovení § 10 zákona o správě daní a poplatků⁹, nyní viz ustanovení § 30 daňového řádu¹⁰. **Poplatek se tak vyměřuje společně a nerozdílně všem spoluvlastníkům – kterýkoliv z nich je povinen k úhradě poplatku v plné výši (a takto lze poplatek také vymáhat). Za spoluvlastníky v daňovém řízení jedná společný zmocněnec nebo zástupce (jemu správce místního poplatku doručuje platební výměr, jímž povinnost ukládá všem spoluvlastníkům). Správce poplatku tak principiálně pochybil rovněž vyměřením poloviny poplatku každé ze spoluvlastnic.**

Vyměření poplatku za roky 2009 a 2010 jedním platebním výměrem naopak nepovažují za nijak problematické.

Jakkoliv nezpochybňuji, že vedení sporného poplatkového řízení není běžnou agendou obecního úřadu, je jednoduše jeho povinností jakožto toho, kdo řízení vede, dbát nejen procesních povinností, ale i práv účastníků řízení. K tíži obecnímu úřadu jde v daném případě i to, že jej veřejný ochránce práv na povinnost vést dokazování upozornil, což však obecní úřad ignoroval (anebo mu pouze není zřejmé, jak dokazování z procesního pohledu provést a zohlednit ho v odůvodnění rozhodnutí – platebního výměru).

Břzdu případného závadného postupu obecního úřadu měl představovat zákonem předpokládaný postup krajského úřadu jakožto odvolacího orgánu. Krajský úřad by měl správci poplatku v souladu s ustanovením § 61 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, rovněž poskytovat metodickou a odbornou pomoc. V tomto případě selhal.

Dodávám, že skupina osob, které produkují v obci odpad, a jež jsou tak povinny odpad v obci podle mého názoru odkládat, se nemusí vždy shodovat se skupinou osob, kterým je na základě zákona a prostřednictvím vyhlášky uložena poplatková povinnost. Je pouze na úvaze obce, jaký systém zpoplatnění nakládání s odpadem, s ohledem na výši nákladů na jeho provoz, jakož i místní podmínky, zvolí. Zda zavede místní poplatek dle zákona o místních poplatcích (jako v tomto případě), anebo smluvní systém či poplatek dle ustanovení § 17a zákona o odpadech.

⁸ Ustanovení § 10b odst. 1 písm. b) zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů účinném do 30. června 2012:

„Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů platí... b) fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci, ve které není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba; má-li k této stavbě vlastnické právo více osob, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu.“

⁹ Ustanovení § 10 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků:

„Učinilo-li několik daňových subjektů společně podání nebo vystupují-li společně ve stejné věci, případně jsou spoluvlastníky věci, která je předmětem zdanění, jsou povinny si zvolit společného zástupce pro účely daňového řízení. Pokud tak neučiní ani na výzvu, určí společného zástupce správce daně sám a vyrozumí o tom všechny příslušné daňové subjekty.“

¹⁰ Ustanovení § 30 odst. 1 a 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu:

„(1) Vzniká-li více daňovým subjektům společná daňová povinnost, jsou povinny si zvolit společného zmocněnce. Pokud tak neučiní ani na výzvu správce daně, ustanoví jim správce daně společného zástupce; § 26 se použije obdobně.“

(2) Rozhodnutí o ustanovení společného zástupce se doručuje pouze tomuto zástupci; zastoupené daňové subjekty správce daně o ustanovení společného zástupce vyrozumí. Zastoupené daňové subjekty se proti rozhodnutí o ustanovení společného zástupce nemohou odvolat.“

Doplňuji, že kritériem pro určení poplatkové povinnosti bude počínaje rokem 2013 samotné vlastnictví rodinného domu, nikoliv způsob jeho skutečného využívání¹¹.

D. Závěry

Platební výměr Obecního úřadu Čestín čj. 101/2010, ze dne 2. září 2010, v rozporu s ustanovením § 32 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, postrádá základní náležitost v podobě relevantního odůvodnění, a to včetně hodnocení provedených důkazů, na nichž by obecní úřad založil závěr o poplatkové povinnosti spočívající ve vlastnictví stavby sloužící k individuální rekreaci. Platební výměr považuji za nepřezkoumatelný a (ve smyslu tehdejší právní úpravy) také za neplatný.

Namísto vyměření poplatku společně a nerozdílně oběma spoluvlastnicím v souladu s ustanovením § 10b odst. 1 písm. b) zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, vyměřil Obecní úřad Čestín každé ze spoluvlastnic stavby poplatek ve výši odpovídající polovině poplatku.

Krajský úřad Středočeského kraje se v rozporu s ustanovením § 116 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v odůvodnění svého rozhodnutí čj. 178184/2012/KUSK, ze dne 17. května 2012, nevypořádal s důvody, v nichž stěžovatelka spatřovala vady napadeného platebního výměru, totiž s námitkou, že stavba neslouží k individuální rekreaci. Jeho rozhodnutí je tak rovněž nepřezkoumatelné.

Ve smyslu ustanovení § 18 odst. 1 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochrání práv, žádám Krajský úřad Středočeského kraje, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení této zprávy vyjádřil k mým zjištěním a závěrům a informoval mě o opatřeních, která přijme k nápravě. Dostatečným neshledávám řešení pochybení pouhým poučením.

Zprávu zasílám rovněž Obecnímu úřadu Čestín a stěžovateli.

JUDr. Pavel V a r v a ř o v s k ý
veřejný ochránce práv

¹¹ Ustanovení § 10b odst. 1 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů: „Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů platí... b) fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu; má-li ke stavbě určené k individuální rekreaci, bytu nebo rodinnému domu vlastnické právo více osob, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně.“